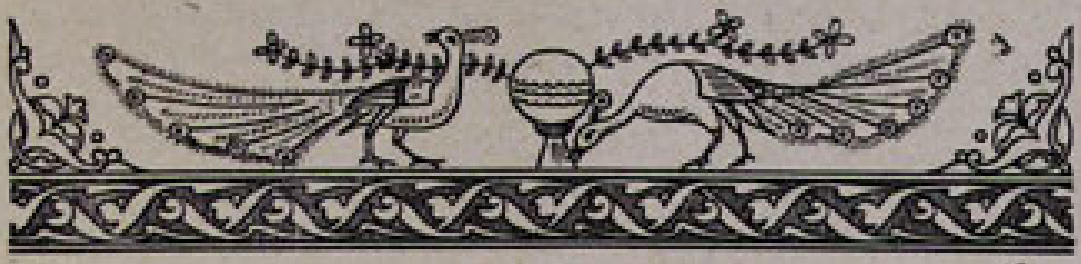

72. ԾԸՏԵՆ ՕՑԻՆԸ

Մին ծրետ ա ինում ծառրեն ճուղանը նստած։ Ծրետը ծրրում ա, տիրեն ասում.—Ոք քամակը սիրփի։ Տիրեն ասում ա՝ կյալ չըմ։ Ծրետն ասում ա.—Կը քյինամ վըխճարեն ասըմ, կըկյա՛ քեզ օտրե։ Տիրեը Քա՝ քյինա՛։

Ծրետը քյինամ ա վըխճարրեն ասում.—Քյինա՛ տիրեն կեր։ Վըխճարն ասում ա.—Էն կանանչ խոտը Թուղրլական ըմ, քյինամ չոր տիրեը՞ օտրեմ։ Ծրետն ասում ա.—Տրես, քյիննական ըմ կյուլին ասրեմ, կյիլական ա քեզ օտրե։ Վըխճարն ասում ա՝ քյինա։ Ծրետը քյինամ ա կյուլին ասում.—Քյինա ընդրեղ՝ մին վըխճար կա, կեր։ Կյուլը Քա՝ էն քյոթ տրվըրնրեն Թուղրլական ըմ, քյինամ վըխճարը՞ օտրեմ։ Ծրետը Քա՝ քյիննական ըմ նըղարաչուն ասրեմ, կյիլական ա քեզ դրուրքնե։ Կյուլը Քա՝ քյինա՛։

Ծրետը քյինամ ա նըղարաչուն ասում, նըղարաչին էլ Քա՝ էն լամ-լամ հրսընքեքյը Թուղրլական ըմ, քյինամ կյու՞լ փրխճրքնեմ։ Ծրետն ասում ա.—Տրես, կըքյինամ մոկնեն ասրեմ, կըկյա՛ նըղարատ ծակե։ Նըղարաչին էլ ասում ա՝ քյինա՛։ Ծրետը քյինամ ա մոկնեն ասում.—Քյինա՛ նըղարաչուն նըղարան ծակե։ Մոկունն էլ ասում ա.—Էս փափուկ հացը, ցորենը, կյարին Թուղրլական ըմ, քյինամ էն չոր նըղարա՞ն ծակրեմ։ Ծրետն էլ ասում ա.—Քյիննական ըմ կատվեն ասրեմ, կյիլական ա քեզ օտրե։ Մոկունն ասում ա՝ քյինա՛։

Մրեսը քյինանմ ա կատվեն ասում.—Ընդրեզ մին մոկուն կա, քյինա կեր։ Կատուն էլ ասում ա.—Էս լանվ մատունը թոզած, քյինանկան ըմ էն հարամ մոկո՞ւն օտրեմ։ Մրեսն ասում ա.—Քյինանկան ըմ պրոտավրեն ասրեմ, կյիլանկան ա քեզ թակե։ Կատուն թա՝ քյինա։

Մրեսը քյինանմ ա պրոտավեն կոշտը, ասում.—Էն կյոզ կատուն մատունը կերալ ա։ Պառավը էվանը յոր ա անում, քյինանմ կատվեն թակում, կատուն կյամ ա, թա մոկնեն օտրե, մոկունը քյինանմ ա, թա նրզարան ծակե, նրզարաչին քյինանմ ա կյանչին դրոռրցնում, կյանչը քյինանմ ա, թա վրեխճարեն օտրե, վրեխճարն էլ քյինանմ ա, թա տիրեն օտրե, տիրնը քյինանմ ա ծրտեն քամակը սիրփում, ծրտեն ուրխացած ծուվծուվում ա, նրք ասում.—Հոր հանած ըմ, մոր պահած ըմ, ապիզ-պիզիզ թիուչրցրած ըմ։